

Arrest

nr. 149 444 van 10 juli 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die respectievelijk verklaren van Kosovaarse en Albanese nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 23 oktober 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat O. GRAVY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De asielprocedure

Verzoekers dienden op 29 juli 2011 een asielaanvraag in.

Op 14 september 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers dienden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort: de Raad).

Op 8 december 2011, bij arresten nummers X en X, stelde de Raad de afstand van de beroepen vast in toepassing van artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet.

1.2. De verblijfsmachtigingsprocedure in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet)

Bij aangetekend schrijven van 10 januari 2012 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De aanvraag vermeldde onder "4. CIRCONSTANCES QUI JUSTIFIENT L'AUTORISATION DE SEJOUR DE PLUS DE TROIS MOIS" als volgt:

"(...) L'octroi d'un permis de séjour en raison de la maladie grave se fonde sur l'article 3 de la Convention Européenne de Sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés Fondamentales qui interdit la torture et les traitements inhumains et dégradants.

La notion de «possibilité» de traitements indique que «l'existence» devrait, comme le souligne la jurisprudence, s'entendre à la fois de la distribution possible du médicament ou de la possibilité de suivre un traitement et les examens qui l'accompagnent et de la possibilité concrète pour le malade d'en bénéficier, compte tenu de critères financiers, d'éloignement, etc. (S. SAROLEA, La réforme du droit des étrangers. Les lois du 15 septembre 2006, KLUWER, p. 49).

En l'espèce, mes requérants fondent leur demande de régularisation de séjour sur un certificat médical établi le 5 janvier 2012 par le Docteur D., neuropédiatre au CHR de Liège ;

*Ce certificat médical fait référence à un autre rapport médical également établi par le Docteur D. qui précise la mise en évidence d'un kyste cérébral dans le chef de l'enfant F., un trouble de la marche, un retard important au niveau du développement du langage oral ;
L'enfant présente des troubles moteurs et un retard développemental global perturbant son adaptation scolaire ;*

*Il a une marche incoordonnée et souffre d'une préhension imprécise, de troubles de la coordination ainsi que d'une cyphose dorsale en position assise, à savoir une déformation de la colonne vertébrale ;
Le Docteur D. conclut en précisant que F. présente un tableau neurologique de type infirmité motrice cérébrale de type quadriparésie spastique prédominant à droite associée à d'importants troubles de coordination ;*

Ce tableau neurologique pourrait résulter, selon le Docteur D., d'une pathologie anoxo-ischémique au cours de la période périnatale ;

Le Docteur D. propose la réalisation d'un bilan neuropédiatrique ;

Ce dernier est prévu le 26 janvier 2012 ;

Le Docteur D. ne peut, à ce stade, préciser les besoins spécifiques de l'enfant en matière de suivi médical ;

*En effet, cela pourra être déterminé en fonction du bilan qui doit être effectué prochainement ;
Dès que ce bilan sera réalisé, les protocoles qui s'en suivront viendront bien évidemment compléter la présente demande ;*

Au vu de cet élément, il serait donc tout à fait préjudiciable pour cet enfant d'être contraint de quitter le pays avec sa famille en vue de rentrer dans leur pays d'origine ;

*En effet, le bilan prévu ne pourrait être effectué et les soins adaptés ne pourraient être mis en place ;
Il est, dans tous les cas, manifeste que mes requérants ne pourraient trouver dans leur pays d'origine, le Kosovo, des soins adaptés pour leur enfant ;*

En effet, comme le précise le compte rendu de l'OSAR établi en septembre 2010, le Kosovo manque cruellement d'infrastructures, de médicaments, de médecins ce qui rend le système de santé tout à fait déficitaire ;

Il est très difficile d'accéder aux médicaments et lorsque ceux-ci sont disponibles, ils le sont à des prix élevés ne permettant pas à chacun de pouvoir s'en procurer ;

Selon le rapport de l'OSAR, la qualité de la santé reste à un bas niveau ;

De plus, toujours dans le rapport de l'OSAR, « l'incapacité du système de santé kosovar à faire face à la demande des soins engendre des délais allant jusqu'à plusieurs mois d'attente pour subir un examen ou traitement. Les consultations et examens pratiqués dans les cabinets et cliniques privées ne sont de loin pas abordables pour tous les kosovars. Pour ces raisons et également à cause des bas salaires au sein du corps médical, les paiements informels sont courants. Ainsi, les plus pauvres et les personnes souffrant de maladies chroniques sont les plus vulnérables quant à l'accès au système de santé (...). En outre, le mouvement d'urbanisation provoque la fermeture de centres médicaux locaux contraignant les centres situés dans les villes à faire face à une demande croissante. » ;

En conclusion, « les principaux déficits actuels du système de santé kosovar sont les suivants :

- Aucun système d'assurance-maladie ;*
- Mauvaise distribution des ressources humaines au détriment des zones rurales ;*
- Manque de personnel qualifié en comparaison avec les standards européens ;*
- Manque de compétence de gestion de la santé ;*
- Faible mise en œuvre de lois appropriées au service de soins médicaux ;*
- Mauvais équipements, installations et infrastructures aux trois niveaux de fournitures de soins ;*
- Aucun système de référence ni de système de triage des besoins des patients aboutissant à une sollicitation excessive des services hospitaliers ;*
- Aucune encouragement à une performance efficace et effective ;*
- Manque d'accès à la gamme complète des services de soins médicaux disponibles pour les groupes minoritaires ;*
- Haute mortalité et morbidité causée par bon nombre de maladies qui pourraient être facilement évitées ou guéries ;*
- Abus de prescriptions et absence de contrôles des pharmacies privées ;*
- Manque de données précises et système sous-développé d'informations sur la santé ».*

Il est donc permis, au vu de ce rapport récent, de constater que le système de soins de santé au Kosovo est, à l'heure actuelle, très faible ;

Dès lors, un retour forcé pourrait être constitutif de violation de l'article 3 de la Convention Européenne des Droits de l'Homme et des Libertés Fondamentales garantissant le droit pour chacun de ne pas être victime de mauvais traitements ;

Or, en cas de retour, si l'enfant F. ne peut être pris en charge de manière correcte médicalement, il risque d'être victime de mauvais traitements ;

Mes requérants sont donc en droit de postuler la régularisation de leur séjour sur pied de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980."

Op 18 april 2012 adviseerde de ambtenaar-geneesheer het volgende :

"Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 10.01.2012 en 23.03.2012.

Kennelijk laat dit dossier niet toe te concluderen dat de ziekte een directe bedreiging inhoudt voor het leven van betrokkene. Volgens de vaste rechtspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens eist de graad van ernst, geleverd door artikel 3 van het Verdrag, immers een aandoening die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het vergevorderde stadium van de ziekte.

De aangehaalde aandoening is niet van aard een directe bedreiging te zijn voor het leven van betrokkene.

Ik stel bijgevolg vast dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

Op 23 april 2012 werd de beslissing genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing werd gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvragen om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 10.01.2012 en 23.03.2012 bij onze diensten werden ingediend door:

M.M. (...)

D.M. (...)

M.F. (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (...) deel ik u mee dat de verzoeken onontvankelijk zijn.

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 (...); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 18.04.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg dienen betrokkenen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hen ter kennis gebracht op 30.12.2011, en dienen zij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten.”

Verzoeker diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad.

Op 11 juni 2012 werd de beslissing van 23 april 2012 ingetrokken.

Op 12 juli 2012, bij arrest nummer X, stelde de Raad de afstand van geding vast.

Op 17 augustus 2012 adviseerde de ambtenaar-geneesheer als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 10.01.2012 en 23.03.2012.

Kennelijk laat dit medisch dossier niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit het standaard medisch getuigschrift (SMG) d.d. 05.01.2012 en de bijlagen waarnaar in dit SMG verwezen wordt en die over dezelfde pathologie handelen, blijkt dat de aangehaalde aandoening niet van die aard is dat zij een directe bedreiging inhoudt voor het leven van betrokkene.

'Nu in eerste instantie wordt geoordeeld dat verzoeker niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, kan bijgevolg in tweede instantie met vastheid gesteld worden dat hij niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. (RvV 29 juni 2012, nr. X; RvV 6 juli 2012, nr. X)'

Ik stel bijgevolg vast dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel."

Op 21 augustus 2012 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing die verzoekers op 24 september 2012 ter kennis werd gebracht en is gemotiveerd als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 10.01.2012 en 23.03.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

M.M. (...)

D.M. (...)

M.F. (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (...) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 (...); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 17.08.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel onder meer aan dat de zorgvuldigheidsplicht is geschonden doordat op 20 april 2012 een geheel van bijkomende medische documenten werd voorgelegd die niet in overweging werden genomen door verweerder. In het aangetekend schrijven van 20 april 2012 werden volgende bijkomende documenten gevoegd: een medisch getuigschrift van 14 april 2012 van arts C, een kopie van een brief gedateerd op 12 december 2011 gericht door arts J.D, neuropediater, aan arts B.P, een kopie van een verslag van 27 januari 2012 van arts B. gericht aan arts D, een kopie van een brief van 31 januari 2012 gericht door arts W. aan arts D. en een brief van 13 februari 2012 gericht door arts D. aan arts P. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de aangetekende brieven van 10 januari 2012 en 23 maart 2012, maar vermeldt nergens de aangetekende brief van 20 april 2012.

2.2. Verweerder heeft geen nota met opmerkingen neergelegd.

2.3. In het administratief dossier is de aangetekende brief van 20 april 2012 met de bijkomende medische documenten waaronder een recent standaard medisch getuigschrift terug te vinden. Hiermee

werd in het advies van 17 augustus 2012 van de ambtenaar-geneesheer geen rekening gehouden. Derhalve is de bestreden beslissing die verwijst naar dit advies en erop steunt, aangetast door dezelfde onregelmatigheid.

Verzoekers kunnen worden gevolgd waar zij stellen dat verweerder onzorgvuldig heeft geoordeeld door geen rekening te houden met het aangetekend schrijven van 20 april 2012. De bestreden beslissing is niet gesteund op een zorgvuldig onderzoek naar alle nuttige elementen van de zaak die voorlagen. De zorgvuldigheidsplicht werd geschonden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een verder onderzoek van de overige onderdelen van het middel dringt zich niet langer op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPS, eerste voorzitter.

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS